

stemmelse om Udskrivning til Søkrigstjenesten behandles og optages i en særlig Lov.

Et Punkt, der da — efter hine Medlemmers Mening — turde fortjene ved samme Leilighed at bringes under Overveielse, er de i Udkastets §§ 8 og 24 givne Bestemmelser, hvorefter det befarnede Mandskab, der søger Livserhverv ved Søfart, betragtes, uden foregaaende Sessions- Behandling, som om det har valgt at aftjene sin Værnepligt ved Søværnet, og indkaldes til Tjeneste, ikke efter Lodtrækning, men efter Togter og Nummer i Søfartsbogen. Det forekommer dem nemlig, at disse Bestemmelser, der ere aldeles afvigende fra dem, der gjælde om Udskrivning til Landkrigstjenesten, let kunne medføre Ulighed i den paa disse Personer hvilende Værnepligtsbyrde, og der turde efter deres Formening saameget mindre være Anledning til at vedtage saadanne for Spudskrivningen særegne Bestemmelser, som der, efterhaanden som Dampskibe i Marinen afløse Seilskibe, nemlig vil blive mindre Brug for og Trang til befarent Mandskab.

Hvad dernæst angaaer Lovforslagets enkelte Bestemmelser, har Udvalget i det Væsentlige Intet at erindre ved dem af disse, der enten uforandrede eller med mindre betydelige Forandringer ere optagne af Regerings-Udkastet — og det udgjør det overveiende Fleertal; — derimod maa Udvalget udtale sig mod flere af de Bestemmelser, som af det andet Thing ere bragte ind i Lovforslaget. Dette gjælder navnlig dels om de Bestemmelser, der gaae ud paa enten at ophøje de om Hæverorganisationen nu gjældende, af Administrationen givne reglementsmæssige Bestemmelser til Love eller at gjøre Forandringer i disse Forfrister eller at gjøre Indskrænkninger i den Drigsbestyrelsen nu tilkommende Dispositionsret over det udskrivne Mandskab, dels om de Bestemmelser, der, afvigende fra Regerings-Udkastet, ere givne angaaende Stilling, Bytning af Vilkaar og Nummerbytning.

Foraaabidt nu den første Klasse af disse Bestemmelser angaaer, anseer Udvalget det aldeles nødvendigt, at de udstemmes, idet Rigsdagen ikke er competent til at tage nogen Beslut-

ning om de Gjenstande, som deri omhandles — see navnlig Grundlovs-Bestemmelserne om Grundlovens Indskrænkning af 29de August 1855 § 2 — og ved at vedtage dem vilde gribe ind i en anden Statsmyndighed, Rigsraadets Omraade; men dette vilde være et Overgreb, som Rigsdagen saameget mindre bør tillade sig, som det let kunde føre til Conflict, der vilde være meget betænkelige, og det ikke blot med Rigsraadet, men ogsaa med de andre særlige Repræsentationer, som ved et saadant Exempel kunde lade sig friste til lignende Overgreb. Udvalget maa derfor allerede af denne Grund — affect fra Bestemmelsernes Indhold og hvad der ellers derimod kunde indvendes — bestemt tilraade, at disse Bestemmelser udgaae af Loven, idet det navnlig ikke kan finde sig beroliget ved den Udvei, der er paavist til at fjerne de ovenudhævede Betæneligheder, den nemlig, at saafremt Rigsraadet ikke maatte billige disse Bestemmelser, maatte det være dets Sag at forandre dem.

De Paragrapher, i hvilke der i Henhold til det saaledes Anførte vil være at foretage Forandringer, ere §§ 8, 21 ifr. § 32 § 3 og § 33.

§ 8 er der i første Pasus som Bestemmelser angaaende de Tjenestegrene, i hvilke den Værnepligtige kan anvendes, nævnt Hærens Organisationsplan, de for Søetaten gjældende Bestemmelser eller de fra den lovgivende Magt for de fælles Anliggender herom udgaaede Love, medens det i den tilsvarende § 7 i Regeringsudkastet kun hedder: „de for Hæren eller for Søværnet gjældende Bestemmelser.“ Det kunde nu vel ved første Blik synes, at denne Forandring er aldeles uskyldig, idet der netop forbeholdes Rigsraadet Afgang til at give Love angaaende Mandskabets Anvendelse — hvad denne Myndighed ogsaa aabenbar ubestriktende er competent til — men ligesom Bestemmelsen foraaabidt er overflødig og altsaa staaer aldeles otiens, saaledes synes den at være optagen nærmest, om ikke ubestriktende, i det Demeed at forskaffe Organisationsplanen en heel anden Betydning end den, der hidtil er tillagt den. Det fremgaaer nemlig af de i Anledning